

Četvrtak, 10. rujna 2015.

P8_TA(2015)0322

30. i 31. godišnje izvješće o praćenju primjene prava EU-a (2012. – 2013.)

Rezolucija Europskog parlamenta od 10. rujna 2015. o 30. i 31. godišnjem izvješću o praćenju primjene prava EU-a (2012. – 2013.) (2014/2253(INI))

(2017/C 316/28)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir 30. godišnje izvješće o praćenju primjene prava EU-a (2012.) (COM(2013)0726),
 - uzimajući u obzir 31. godišnje izvješće o praćenju primjene zakonodavstva EU-a (2013.) (COM(2014)0612),
 - uzimajući u obzir izvješće Komisije naslovljeno „Izvješće o ocjeni projekta EU Pilot” (COM(2010)0070),
 - uzimajući u obzir izvješće Komisije naslovljeno „Drugo izvješće o ocjeni projekta EU Pilot” (COM(2011)0930),
 - uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 20. ožujka 2002. o odnosu prema podnositelju prigovora o povredi prava Zajednice (COM(2002)0141),
 - uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 2. travnja 2012. naslovljenu „Ažuriranje načina upravljanja odnosima s podnositeljem zahtjeva u pogledu primjene prava Unije”(COM(2012)0154),
 - uzimajući u obzir Okvirni sporazum o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 4. veljače 2014. o 29. godišnjem izvješću o praćenju primjene prava Europske Unije (2011.) ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir studiju: „Utjecaj krize na temeljna prava diljem država članica EU-a – usporedna analiza” ⁽³⁾,
 - uzimajući u obzir paket Komisije za bolje donošenje propisa od 19. svibnja 2015.;
 - uzimajući u obzir članak 52. i članak 132. stavak 2. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za pravna pitanja i mišljenja Odbora za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane, Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove, Odbora za ustavna pitanja i Odbora za predstavke (A8-0242/2015),
- A. budući da se člankom 17. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) definira temeljna uloga Komisije kao „čuvarice Ugovora”;
- B. budući da u skladu s člankom 6. stavkom 1. UEU-a Povelja o temeljnim pravima Europske unije ima jednaku pravnu vrijednost kao Ugovori te se odnosi na institucije, tijela, urede i agencije Unije i države članice kada primjenjuju pravo Unije (članak 51. stavak 1. Povelje o temeljnim pravima Europske unije);
- C. budući da Komisija, u skladu s člankom 258. stavcima 1. i 2. UFEU-a, nekoj državi članici daje obrazloženo mišljenje ako smatra da ta država članica nije ispunila neku obvezu na temelju Ugovora i može taj predmet uputiti Sudu Europske unije ako dotična država ne postupi u skladu s mišljenjem u roku koji odredi Komisija;

⁽¹⁾ SL L 304, 20.11.2010., str. 47.

⁽²⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2014)0051.

⁽³⁾ Resorni odjel C: Prava građana i ustavna pitanja za Odbor za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove (2015.).

Četvrtak, 10. rujna 2015.

- D. budući da se Okvirnim sporazumom o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije predviđa razmjena informacija o svim postupcima povrede na temelju pisama službene opomene, no njime nije obuhvaćen neformalni postupak EU Pilot koji prethodi pokretanju formalnog postupka zbog povrede;
- E. budući da se člankom 41. Povelje o temeljnim pravima Europske unije definira pravo na dobru upravu kao pravo svake osobe na to da institucije njegove predmete obrađuju nepristrano, pravično i u razumnom roku i da se člankom 298. UFEU-a predviđa da u obavljanju svojih zadaća, institucije, tijela, uredi i agencije Unije imaju potporu otvorene, učinkovite i neovisne europske administracije;
- F. budući da se člankom 51. Povelje o temeljnim pravima Europske unije ograničava obveza država članica da poštuju Povelju kada primjenjuju pravo Unije, no njome se ne predviđa ograničenje obveza iz Povelje za institucije, tijela, urede ili agencije EU-a;
- G. budući da su u kontekstu nedavne financijske krize države članice morale poduzeti mjere kojima se ugrožava primarno pravo EU-a, posebice odredbe o zaštiti socijalnih i gospodarskih prava;
1. napominje da je Komisija, u skladu sa Zajedničkom političkom izjavom Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 27. listopada 2011. o dokumentima s objašnjenjima, oba su zakonodavca izvijestila o njezinoj provedbi;
 2. pozdravlja 30. i 31. godišnje izvješće Europske komisije o primjeni prava EU-a i napominje da su u skladu s njima četiri glavna područja u kojima je pokrenut najveći broj postupaka zbog povrede u smislu prenošenja u nacionalno zakonodavstvo tijekom 2012. bila područje prometa, zaštite zdravlja i potrošača, zaštite okoliša i pitanja u vezi s unutarnjim tržištem i uslugama, dok su 2013. najproblematičnija područja bila okoliš, zaštita zdravlja i potrošača, unutarnje tržište i usluge te promet; međutim, podsjeća da ta naknadna evaluacija ne zamjenjuje dužnost Komisije da pravovremeno i učinkovito nadzire primjenu i provedbu prava EU-a te napominje da bi Parlament mogao pomoći pri reviziji provedbe zakonodavstva provodeći nadzor nad Komisijom;
 3. ističe da u Europskoj uniji koja se temelji na vladavini prava, pravnoj sigurnosti i predvidivosti zakona mora postojati pravna obveza da građani Europske unije prvi budu na jasan, dostupan, transparentan način (putem interneta i drugim sredstvima) te pravodobno obaviješteni o tome koje su nacionalne pravne norme usvojene u okviru prenošenja zakonodavstva EU-a i koja su nacionalna tijela nadležna za njihovu pravilnu primjenu;
 4. napominje da građani i poduzeća očekuju jednostavan, predvidiv i pouzdan regulatorni okvir;
 5. poziva Komisiju da pri izradi i procjeni zakonodavstva u većoj mjeri vodi računa o opterećenju za mala i srednja poduzeća;
 6. poziva Komisiju i države članice da koordiniraju svoje napore u ranijoj fazi zakonodavnog postupka kako bi se zajamčilo da će krajnji rezultat biti proveden učinkovitije;
 7. napominje da kasno i nepravilno prenošenje te loša primjena prava EU-a mogu dovesti do diferenciranja među državama članicama i narušavanja jednakih uvjeta u cijelom EU-u;
 8. poziva Komisiju da sa svim državama članicama postupa jednako, neovisno o njihovoj veličini ili datumu pristupanja EU-u;
 9. primjećuje da su provedba i prenošenje prava EU-a i dalje neujednačeni diljem država članica; napominje da se građani koji žele živjeti, raditi ili poslovati u drugoj državi članici suočavaju sa svakodnevnom realnošću stalnih poteškoća koje proizlaze iz neujednačene provedbe prava EU-a u pravnim sustavima država članica;

Četvrtak, 10. rujna 2015.

10. podsjeća na činjenicu da je, u skladu s člankom 17. UEU-a, odgovornost Komisije da osigurava primjenu prava Unije, uključujući Povelju o temeljnim pravima Europske unije (članak 6. stavak 1. UEU-a), čije se odredbe odnose na institucije, tijela, urede i agencije Unije i na države članice kada primjenjuju pravo Unije (članak 51. stavak 1. Povelje o temeljnim pravima Europske unije); podsjeća da Komisija ima ovlast pokretanja postupka zbog povrede prava u skladu s člancima 258. i 260. UFEU-a kako bi zajamčila poštovanje prava EU-a; međutim, poziva Komisiju da Parlamentu olakša obavljanje uloge suzakonodavca pružajući mu odgovarajuće informacije i preuzimajući odgovornost prema njemu;

11. napominje da je zatvoren 731 slučaj zbog povrede prava jer su dotične države članice pokazale svoju usklađenost s pravom EU-a; ističe da je Sud tijekom 2013. donio 52 presude u skladu s člankom 258. UFEU-a, od čega je 31 presuda (59,6 %) donesena protiv država članica; da bi te statističke podatke učinio jasnijima, podsjeća na to da je Sud do danas donio 3 274 presude o povredi (87,3 %) u korist Komisije; traži od Komisije da obrati posebnu pozornost na konkretno provođenje svih tih presuda;

12. pozdravlja činjenicu da se Komisija sve više koristi planovima za provedbu novih dijelova zakonodavstva EU-a koji se upućuju državama članicama jer se time povećavaju šanse za pravodobnu i pravilnu provedbu, sprečavaju problemi u vezi s prenošenjem i primjenom te se, s druge strane, utječe na broj podnesenih relevantnih predstavi;

13. ponavlja da se Komisija treba usredotočiti na učinkovito rješavanje problema, djelotvorno upravljanje i preventivne mjere, ali predlaže da bi ona, osim formalnih postupaka zbog povreda, trebala razmišljati i o novim načinima za poboljšanje prenošenja i provedbe prava EU-a;

14. smatra da se zakonodavstvo EU-a mora pravilno i pravovremeno prenijeti u pravni poredak svake države članice; potiče vlasti država članica da izbjegavaju praksu prekomjernog reguliranja jer to često dovodi do većih razilaženja u postupku provedbe na razini država članica, što pak oslabljuje poštovanje prava Unije jer građani postaju svjesni značajnih razlika diljem EU-a; ističe potrebu da se dodatno ojača suradnja zastupnika u Europskom parlamentu i odbora za europske poslove nacionalnih i regionalnih parlamenata; toplo pozdravlja novost uvedenu Ugovorom iz Lisabona prema kojoj Sud, na zahtjev Komisije, ima mogućnost državama članicama nametnuti kazne za kasno prenošenje bez potrebe čekanja druge presude; poziva institucije EU-a (Vijeće, Komisiju, ESB) da poštuju primarno pravo EU-a (Ugovore i Povelju o temeljnim pravima) pri utvrđivanju pravila za sekundarno pravo, odnosno pri usvajanju politika o ekonomskim i socijalnim pitanjima koje utječu na ljudska prava i zajedničko dobro;

15. prima na znanje da se Komisija koristi pojmom „prekomjernog reguliranja” (gold plating) koji se odnosi na obveze koje nadilaze zahtjeve EU-a, odnosno na pretjeran broj normi, smjernica i postupaka akumuliranih na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini koji utječu na očekivane ciljeve politika; poziva Komisiju da jasno definira taj termin; ističe da se takvom definicijom mora razjasniti da države članice imaju pravo postaviti strože standarde kad je to potrebno, uzimajući u obzir činjenicu da je bolje usklađivanje pri provedbi zakonodavstva EU-a u području okoliša važno za funkcioniranje unutarnjeg tržišta;

16. napominje da je smanjenje broja povreda u vezi s kasnim prenošenjem 2012. u usporedbi s prethodnom godinom uglavnom izazvano činjenicom da je tijekom 2012. bilo manje direktiva koje je trebalo prenijeti u usporedbi s prethodnim godinama; međutim, priznaje da statistika za 2013. svjedoči o stvarnom smanjenju broja povreda u vezi s kasnim prenošenjem, pri čemu je broj tih povreda na kraju te godine dosegnuo najnižu razinu u pet godina, što bi se moglo smatrati pozitivnim rezultatom uvođenja ubrzanog postupka kažnjavanja u slučajevima neprenošenja iz članka 260. stavka 3. UFEU-a;

17. prima na znanje da je smanjenje broja povreda u vezi s kasnim prenošenjem 2013., 2012. i tijekom zadnjih pet godina moguće objasniti upotrebom EU Pilota i drugih mehanizama (uključujući SOLVIT 2) te uvođenjem ubrzanog postupka kažnjavanja u slučajevima neprenošenja iz članka 260. stavka 3. UFEU-a; naglašava da bi pravodobno prenošenje direktiva trebalo ostati glavni prioritet Komisije te da se treba držati provedbe rokova prenošenja;

Četvrtak, 10. rujna 2015.

18. ističe da povećanje broja novih spisa u okviru projekta EU Pilot, posebno onih povezanih s okolišem, oporezivanjem, pravosuđem i carinom, tijekom razdoblja ispitivanja i smanjenje broja otvorenih slučajeva povrede ukazuju na pozitivne tendencije u državama članicama u pogledu provedbe prava EU-a, što dokazuje da se projekt EU Pilot pokazao djelotvornim u ranom rješavanju potencijalnih slučajeva povrede; međutim, smatra da bi trebalo uložiti veće napore u području provedbe prava EU-a kako bi ona bila transparentnija i kako bi podnositelji prigovora i zainteresirane strane imali bolju kontrolu nad njom te žali zbog činjenice da, unatoč opetovanim zahtjevima, Parlament i dalje nema odgovarajući pristup informacijama o postupku EU Pilot i neriješenim predmetima; napominje da je potrebno ojačati pravni status i legitimnost EU Pilota te smatra da je to moguće postići povećanjem transparentnosti i boljim sudjelovanjem podnositelja prigovora i Europskog parlamenta;

19. stoga ponovno poziva Komisiju da predloži obvezujuće propise u obliku uredbe po novoj pravnoj osnovi članka 298. UFEU-a kako bi osigurala puno poštovanje prava građana na dobru upravu, kako je utvrđeno člankom 41. Povelje o temeljnim pravima;

20. uviđa da glavnu odgovornost za ispravnu provedbu i primjenu prava EU-a imaju države članice te ističe dužnost institucija EU-a da poštuju primarno pravo EU-a pri izradi sekundarnog prava EU-a ili odlučivanju, provedbi i nametanju socijalnih, gospodarskih ili drugih politika državama članicama, također naglašava njihovu dužnost da svim potrebnim sredstvima pruže pomoć državama članicama u njihovim nastojanjima da poštuju demokratske i socijalne vrijednosti te da prenesu zakonodavstvo EU-a u vremenima štednje i proračunskih ograničenja te podsjeća da su institucije EU-a obvezane načelom supsidijarnosti i ovlastima država članica;

21. izražava zabrinutost zbog činjenice da su mjere štednje nametnute prezaduženim državama članicama EU-a tijekom razdoblja obuhvaćenog dvama godišnjim izvješćima koja se razmatraju, a koje su naknadno uvrštene u akte sekundarnog prava EU-a prije njihova prenošenja u nacionalno zakonodavstvo, te osobito drastična smanjenja javne potrošnje, imali učinak znatnog smanjenja sposobnosti uprave i pravosuđa država članica da preuzmu odgovornost za pravilnu primjenu prava EU-a;

22. smatra da bi države članice u kojima se provode programi gospodarske prilagodbe i dalje trebale biti u mogućnosti ispunjavati svoju obvezu poštovanja socijalnih i gospodarskih prava;

23. podsjeća da su institucije EU-a, čak i kada djeluju u svojstvu članica skupina međunarodnih zajmodavaca („trojki”), obvezane Ugovorima i Poveljom o temeljnim pravima Europske unije;

24. naglašava da je od krajnje važnosti da institucije EU-a poštuju Ugovore; napominje da Komisija mora pomoći državama članicama da pravilno provode pravo EU-a u cilju jačanja potpore EU-u i pouzdanja u njegovu legitimnost; potiče Komisiju da objavi probleme s kojima se države članice susreću tijekom procesa provedbe; naglašava da je potpora nacionalnih parlamenata u prenošenju zakonodavstva ključna za poboljšanje primjene prava EU-a te stoga poziva na poboljšanje dijaloga s nacionalnim parlamentima, uključujući u slučajevima kad je izražena zabrinutost u pogledu supsidijarnosti; napominje da redovne naknadne procjene imaju ključnu ulogu te da je važno saslušati stajališta nacionalnih parlamenata kako bi se riješila zabrinjavajuća ili složena pitanja povezana sa zakonodavstvom koja ranije možda nisu bila primijećena;

25. napominje da je pravo na upućivanje predstavki Parlamentu jedan od stupova europskog građanstva kao što je utvrđeno člankom 44. Povelje o temeljnim pravima Europske unije i člankom 227. UFEU-a; ističe da se tim pravom pružaju potrebni, ali nedovoljni alati za povećanje sudjelovanja javnosti u postupku donošenja odluka u EU-u te da ono igra važnu ulogu u utvrđivanju i procjenjivanju potencijalnih nedostataka i kršenja provedbe prava EU-a u državama članicama, kao i u obavještanju institucija EU-a o njima; s obzirom na navedeno ističe ključnu ulogu Odbora za predstavke kao učinkovite spojnice između građana EU-a, Parlamenta, Komisije i nacionalnih parlamenata;

26. pozdravlja to što je Komisija priznala ključnu ulogu podnositelja pritužbe u pogledu pomoći Komisiji u otkrivanju povreda prava EU-a;

Četvrtak, 10. rujna 2015.

27. podsjeća da europske institucije, a posebno Komisija i Vijeće, moraju u potpunosti primjenjivati i poštovati pravo EU-a i sudsku praksu u području transparentnosti i pristupa dokumentima; u tom smislu, poziva na učinkovitu primjenu Uredbe (EZ) br. 1049/2001 o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije ⁽¹⁾ te povezanih presuda Suda Europske unije;

28. naglašava da je EU osnovan kao Unija koja se temelji na vladavini prava i poštovanju ljudskih prava (članak 2. UEU-a); ponavlja da je od krajnje važnosti pomno praćenje djelovanja i propusta država članica i institucija EU-a i naglašava da broj predstavlki upućenih Parlamentu i pritužbi Komisiji u vezi s problemima koje je ona navodno riješila ukazuje na to da građani pridaju sve više pozornosti potrebi za boljom primjenom prava EU-a; poziva Komisiju da brže i jasnije odgovori na obavijesti građana o povredama prava Unije;

29. primjećuje velik broj predmeta zbog povreda koji su riješeni 2013. prije nego što su došli do Suda, dok se otprilike samo 6,6 % svih slučajeva zaključuje sudskom presudom; stoga smatra da je ključno nastaviti s opreznim nadziranjem djelovanja država članica uzimajući u obzir činjenicu da se neke predstavke još odnose na probleme koji ostaju neriješeni čak i nakon što je predmet riješen;

30. pozdravlja činjenicu da Komisija pridaje sve veću važnost predstavkama kao izvoru informacija o pritužbama građana na račun javnih tijela, uključujući EU, i potencijalnim povredama prava EU-a prilikom njegove stvarne provedbe, što dokazuje činjenica da se u dvama godišnjim izvješćima posebna pozornost davala predstavkama; napominje da u korak s navedenim ide i odgovarajući porast broja predstavlki koje je Odbor za predstavke uputio Komisiji sa zahtjevima za dostavu informacija; međutim, žali zbog toga što Komisija kasni u davanju odgovora kada se od nje traži mišljenje u slučaju brojnih predstavlki;

31. primjećuje također potrebu za konstruktivnim dijalogom s državama članicama u okviru Odbora za predstavke i traži od država članica na koje se odnose relevantne predstavke da pošalju predstavnike koji će se obratiti Odboru tijekom njegovih sastanaka;

32. ističe da se predstavke koje podnose građani EU-a ili rezidenti neke države članice odnose na kršenje prava EU-a, posebno u područjima temeljnih prava, unutarnjih poslova, pravosuđa, unutarnjeg tržišta, zdravlja, potrošačkih pitanja, prometa, oporezivanja, poljoprivrede i ruralnog razvoja te okoliša; smatra da predstavke potvrđuju činjenicu da su slučajevi nepotpunog prenošenja prava EU-a i dalje česti i rašireni te da nedostaje prikladna provedba, što uistinu dovodi do njegove pogrešne primjene; naglašava da takva situacija iziskuje povećane napore država članica i neprekidan nadzor Komisije; posebno ističe veliki broj podnesenih predstavlki u kojima je riječ o diskriminaciji i preprekama za osobe s invaliditetom;

33. ističe da i dalje postoje poteškoće u dijalogu s nekim državama članicama i regijama koje se opiru stavljanju na raspolaganje dokumenata ili zatraženih objašnjenja;

34. pozdravlja činjenicu da su službe Komisije posvećene jačanju razmjene informacija s Odborom za predstavke te želi ponoviti zahtjeve za:

- (a) poboljšanu komunikaciju između dviju strana, posebno u vezi s pokretanjem i tijekom postupaka zbog povrede u nadležnosti Komisije, uključujući postupak EU Pilot, kako bi se zajamčilo da je Parlament u potpunosti obaviješten u cilju kontinuiranog unapređivanja svojeg zakonodavnog rada;
- (b) ulaganje većih napora u pružanje svih mogućih relevantnih informacija o predstavkama u vezi s postupcima istrage i povrede Odboru za predstavke u razumnom vremenskom roku čime se Odboru omogućuje da na učinkovitiji način odgovori na zahtjeve građana;
- (c) suglasnost Komisije da će u obzir uzeti izvješća Odbora za predstavke, a posebno nalaze i preporuke koje ona sadrže, prilikom izrade nacрта svojih komunikacija i u okviru pripreme izmjena zakonodavstva;

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31.5.2001., str. 43.).

Četvrtak, 10. rujna 2015.

35. izražava žaljenje zbog činjenice da Parlament, koji izravno predstavlja europske građane i sada je punopravni suzakonodavac koji je sve više uključen u postupke pritužbi, posebice putem parlamentarnih pitanja ili aktivnosti Odbora za predstavke, još uvijek automatski ne raspolaže transparentnim i pravodobnim informacijama o primjeni pravnih normi EU-a unatoč činjenici da su te informacije ključne, ne samo kao sredstvo za poboljšanje dostupnosti i pravne sigurnosti za europske građane, nego i radi usvajanja izmjena u cilju poboljšanja tih pravnih normi; smatra da bi poboljšana komunikacija između Europskog parlamenta i nacionalnih parlamenata mogla biti koristan korak u tom smislu; poziva na djelotvorniju i učinkovitiju suradnju institucija Europske unije i očekuje od Komisije da u dobroj vjeri primijeni odredbu o revidiranom Okvirnom sporazumu o odnosima s Parlamentom kojom se obvezuje na to da „Parlamentu stavlja na raspolaganje sažete informacije o svim sudskim postupcima zbog povrede nakon službene opomene, između ostalog i, ako se tako traži, o pitanjima na koja se odnosi sudski postupak zbog povrede”;

36. traži da se u okviru nadležnih glavnih uprava u sklopu Parlamenta (IPOL, EXPO i Istraživanje) osmisli samostalan sustav naknadne procjene utjecaja glavnih propisa Europske unije donesenih u okviru postupka suodlučivanja i redovnog zakonodavnog postupka Parlamenta, između ostalog i u suradnji s nacionalnim parlamentima;

37. napominje da je Sud istaknuo da „šteta koju prouzrokuju nacionalne institucije ... može samo dovesti do odgovornosti tih institucija te nacionalni sudovi zadržavaju isključivu nadležnost u vezi s određivanjem kompenzacije za takvu štetu”⁽¹⁾; stoga ističe važnost jačanja raspoložive pravne zaštite na nacionalnoj razini, što bi omogućilo podnositeljima pritužbi da izravni i osobno ostvare svoja prava;

38. napominje da se većina pritužbi građana u području pravosuđa odnosi na slobodu kretanja i zaštitu osobnih podataka; ponavlja da je pravo slobodnog kretanja jedno od četiri temeljne slobode EU-a sadržane u Ugovoru o funkcioniranju Europske unije te je zajamčeno svim građanima EU-a; podsjeća da se pravo građana EU-a da se slobodno kreću te borave i rade u drugim državama članicama treba zajamčiti i zaštititi, s obzirom na to da je riječ o jednoj od temeljnih sloboda Europske unije;

39. naglašava da su potpuno prenošenje i učinkovita provedba zajedničkog europskog sustava azila glavni prioriteti; poziva države članice da ulože sve napore u ispravno, pravodobno i potpuno prenošenje novog paketa o azilu;

40. napominje da je u području unutarnjih poslova 2012. godine otvoreno 22 predmeta zbog povrede prava, a 2013. godine njih 44; izražava žaljenje zbog činjenice da je 2013. većina predmeta povrede zbog kasnog prenošenja otvorena zbog kasnog prenošenja Direktive 2011/36/EU o sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima; napominje da se u području azila i dalje podnosi velik broj pritužbi;

41. napominje da je u području pravosuđa 2012. godine otvoren 61 predmet zbog povrede prava, a 2013. godine njih 67; ističe da se većina tih predmeta odnosi na pitanja državljanstva i slobodnog kretanja osoba; izražava žaljenje zbog činjenice da je većina predmeta povrede zbog kasnog prenošenja otvorena zbog kasnog prenošenja Direktive 2010/64/EU o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima; izražava zabrinutost zbog znatnog povećanja broja pritužbi podnesenih 2013. godine u području pravosuđa;

42. pozdravlja veliki napredak do kojeg je tijekom posljednjih godina došlo u jačanju prava na obranu osumnjičenih ili optuženih osoba u EU-u; naglašava veliku važnost pravodobnog, potpunog i ispravnog prenošenja svih mjera predviđenih planom Vijeća za jačanje postupovnih prava osumnjičenih ili optuženih osoba u kaznenim postupcima; ističe da su te mjere ključne za pravilno funkcioniranje pravosudne suradnje u kaznenim stvarima u EU-u;

⁽¹⁾ Vidi presudu u predmetu 175/84.

Četvrtak, 10. rujna 2015.

43. ističe da je trgovanje ljudima teško kazneno djelo te predstavlja kršenje ljudskih prava i ljudskog dostojanstva, što EU ne može dopustiti; izražava žaljenje zbog činjenice da raste broj ljudi koji ulaze u EU i izlaze iz njega u lancu trgovine ljudima; ističe da je, unatoč odgovarajućem pravnom okviru, njegova konkretna provedba u državama članicama i dalje manjkava; naglašava da je zbog trenutačne situacije na Sredozemlju porastao rizik od trgovanja ljudima te poziva države članice da zauzmu izrazito čvrst stav prema počiniteljima takvih kaznenih djela te da zaštite žrtve na što učinkovitiji način;

44. podsjeća da je prijelazno razdoblje predviđeno Protokolom 36 Ugovora iz Lisabona završilo 1. prosinca 2014.; ističe da nakon završetka tog prijelaznog razdoblja mora uslijediti strogi postupak ocjene mjera bivšeg trećeg stupa i njihove provedbe u nacionalnom zakonodavstvu država članica; ističe da do travnja 2015. Parlament nije bio obaviješten o trenutačnoj situaciji u svakoj državi članici u pogledu svih pravnih instrumenata iz razdoblja prije stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona u području pravosudne i policijske suradnje; poziva Komisiju da postupi prema načelu lojalne suradnje i da te informacije što prije stavi na raspolaganje Parlamentu;

45. podsjeća da su dosljedno prenošenje, učinkovita provedba te konsolidacija pravnih instrumenata i usvojenih političkih mjera u zaključcima Europskog vijeća iz lipnja 2014. određeni kao sveukupni prioriteti za narednih pet godina u području slobode, sigurnosti i pravde; poziva Komisiju da stavi veći naglasak na nadziranje i jamčenje stvarne provedbe prava EU-a u državama članicama; smatra da to mora biti politički prioritet s obzirom na širok jaz koji se često uočava između politika usvojenih na razini Unije i njihove provedbe na nacionalnoj razini; potiče nacionalne parlamente da se više uključe u europsku raspravu i nadziranje primjene prava EU-a, posebno u području unutarnjih poslova;

46. naglašava da je Parlament u svojoj Rezoluciji od 11. rujna 2013. o ugroženim europskim jezicima i jezičnoj raznolikosti u Europskoj uniji ⁽¹⁾ podsjetio Komisiju da bi trebala posvetiti pozornost činjenici da neke regije i države članice svojim politikama ugrožavaju opstanak jezika unutar svojih granica, čak i ako ti jezici nisu ugroženi na razini Europe, te je također pozvao Komisiju da razmotri administrativne i zakonodavne prepreke projektima u vezi s ugroženim jezicima zbog male veličine dotičnih jezičnih zajednica; u tom pogledu poziva Komisiju da pri procjeni primjene prava EU-a s dužnom pažnjom u obzir uzme prava pripadnika manjina;

47. naglašava da je i u drugim područjima, a ne samo u području slobode, sigurnosti i pravde, potrebno građanima olakšati pristup informacijama i dokumentima o provedbi prava EU-a; poziva Komisiju da pronađe najbolje moguće načine kako bi se to postiglo, da iskoristi postojeća sredstva za komunikaciju u svrhu povećanja transparentnosti i da zajamči odgovarajući pristup informacijama i dokumentima o provedbi prava EU-a; poziva Komisiju da predloži pravno obvezujući instrument o administrativnom postupku povezanom s obradom pritužbi građana;

48. podsjeća da je nesmetano funkcioniranje istinskog europskog područja pravde utemeljenog na poštovanju različitih pravnih sustava i tradicija država članica od ključne važnosti za EU te da je potpuna, ispravna i pravovremena provedba zakonodavstva EU-a preduvjet za postizanje tog cilja;

49. ističe da je poboljšanje provedbe jedan od prioriteta Sedmog akcijskog programa za okoliš;

50. žali zbog činjenice što se zakonodavstvo EU-a u području zaštite okoliša i zdravlja još uvijek često prenosi s kašnjenjem ili nepravilno te se često loše primjenjuje u državama članicama; napominje da 31. godišnje izvješće Komisije o primjeni prava EU-a pokazuje da se 2013. najveća kategorija postupaka zbog povreda prava odnosila na okoliš; podsjeća da su troškovi neprovođenja politike okoliša, uključujući troškove postupka zbog povrede prava, visoki te se procjenjuju na oko 50 milijardi EUR godišnje (COWI i sur., 2011.); nadalje naglašava da bi provedba politike okoliša mogla donijeti veliku društveno-gospodarsku korist koja nije uvijek vidljiva u analizama omjera troškova i koristi;

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0350.

Četvrtak, 10. rujna 2015.

51. poziva Komisiju da bude stroža u pogledu primjene zakonodavstva EU-a u području okoliša te da provodi brže i učinkovite istrage povreda prava povezanih s onečišćenjem okoliša;
 52. poziva Komisiju da poduzme snažnije mjere protiv kasnog prenošenja direktiva o okolišu te da u većoj mjeri izriče novčane kazne;
 53. poziva Komisiju da preda novi prijedlog o pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša i prijedlog o nadzoru zaštite okoliša, po mogućnosti bez povećanja birokracije i administrativnih troškova;
 54. ističe da zaštita okoliša treba ostati na visokoj razini i upozorava da velik broj povreda ne znači da se ambicije u vezi sa zakonodavstvom na području okoliša trebaju smanjiti;
 55. izražava zabrinutost zbog toga što se komunikacijskom politikom Komisije u vezi s Programom za primjerenost i učinkovitost propisa (REFIT) prenaplaćavaju poteškoće u provedbi zakonodavstva u području zaštite okoliša i zdravlja; ističe da standardi u pogledu zaštite okoliša, sigurnosti hrane te zdravlja ne bi smjeli biti zanemareni u okviru programa REFIT; priznaje da postoji potreba za boljom regulacijom te smatra da bi se pojednostavljenjem propisa između ostalog trebali riješiti problemi do kojih dolazi tijekom provedbe; mišljenja je da program REFIT treba donijeti rezultate za građane i poduzeća na način koji stvara najmanje opterećenje;
 56. pozdravlja novu praksu prema kojoj Komisija u opravdanim slučajevima može od država članica tražiti da prilikom obavješćivanja Komisije o svojim mjerama za prenošenje uključe dokumente s objašnjenjima; međutim, ponavlja svoj poziv da korelacijske tablice o prenošenju direktiva postanu obavezne, smatra da bi one trebale biti javno dostupne na svim jezicima EU-a, te žali zbog toga što je REFIT nastao jednostranom odlukom Komisije bez istinskog socijalnog i parlamentarnog dijaloga;
 57. ističe da u vezi s programom REFIT Komisija mora olakšati dijalog na temu primjerenosti propisa s građanima, državama članicama, trgovačkim društvima i civilnim društvom kako bi se zajamčilo da će se održati kvalitativni i socijalni aspekti zakonodavstva EU-a te da se određeni ciljevi ne ostvaruju na račun drugih;
 58. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji.
-